

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn

Strona pozwana: Udlændingestyrelsen

Sentencja

Artykuł 21 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które nie przewiduje przyznania na podstawie prawa Unii pochodnego prawa pobytu obywatelowi państwa trzeciego, który jest członkiem rodziny obywatela Unii posiadającego przynależność państwową tego państwa członkowskiego i który powraca do niego po pobycie – na podstawie prawa Unii i zgodnie z tym prawem – w innym państwie członkowskim, w sytuacji gdy wspomniany członek rodziny danego obywatela Unii nie wjechał na terytorium państwa członkowskiego pochodzenia tego obywatela Unii lub nie złożył w tym państwie wniosku o wydanie dokumentu pobytowego „w naturalnej konsekwencji” powrotu danego obywatela Unii do tego państwa członkowskiego, pod warunkiem że uregulowanie to wymaga, w ramach całościowej oceny, uwzględnienia również innych istotnych elementów, w szczególności tych, które mogą wykazać, że mimo odstępu czasowego między powrotem do rzeczonoego państwa obywatela Unii a wjazdem do tego samego państwa członkowskiego członka jego rodziny życie rodzinne zbudowane i umocnione w przyjmującym państwie członkowskim nie ustało, a zatem może uzasadniać przyznanie zainteresowanemu członkowi rodziny pochodnego prawa pobytu. Dokonanie stosownych ustaleń należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – Ibrahima Diallo / État belge

(Sprawa C-246/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii Europejskiej – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuł 10 ust. 1 – Wniosek o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii – Wydanie – Termin – Wydanie i doręczenie decyzji – Skutki nieprzestrzegania terminu sześciu miesięcy – Autonomia proceduralna państw członkowskich – Zasada skuteczności)

(2018/C 294/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ibrahima Diallo

Strona pozwana: État belge

Sentencja

- 1) Artykuł 10 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy interpretować w ten sposób, że decyzja w sprawie wniosku o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej powinna zostać wydana i doręczona w przewidzianym w tym przepisie terminie sześciu miesięcy.
- 2) Dyrektywę 2004/38 należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które nakłada na właściwe organy krajowe obowiązek wydania zainteresowanemu z urzędu karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, w przypadku przekroczenia terminu sześciu miesięcy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 dyrektywy 2004/38, bez stwierdzenia uprzednio, że zainteresowany rzeczywiście spełnia warunki zamieszkiwania w przyjmującym państwie członkowskim zgodnie z prawem Unii.

- 3) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, zgodnie z którym po stwierdzeniu przez sąd nieważności decyzji o odmowie wydania karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, właściwemu organowi krajowemu przysługuje automatycznie ponownie w całości określony w art. 10 ust. 1 dyrektywy 2004/38 termin sześciu miesięcy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 17.7.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 27 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Varna – Bułgaria) – „Varna Holideis” EOOD / Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sprawa C-364/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Pomoc przyznana przed przystąpieniem Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej – Nieważność umowy sprzedaży stwierdzona po przystąpieniu – Obowiązek korekty wstępnego odliczenia – Wykładnia – Właściwość Trybunału]

(2018/C 294/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Varna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Varna Holideis” EOOD

Strona przeciwna: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez Administrativen sad – Varna (sąd administracyjny w Warnie, Bułgaria).

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 27 czerwca 2018 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Conseil d’État – Francja) – SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17) / Ministre de l’Action et des Comptes publics

(Sprawy połączone C-459/17 i C-460/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Prawo do odliczenia podatku naliczonego – Zasady regulujące korzystanie z prawa do odliczenia – Rzeczywista dostawa towarów]

(2018/C 294/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d’État